

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

PR-1501/2022-41

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Idi Vrančić, u pravnoj stvari tužitelja Roberta Grileca, Bobovje, Bobovje 58, OIB: 37545056511, zastupan po punomoćniku Miri Marinoviću, odvjetniku iz Zagreba, protiv tužene REPUBLIKE HRVATSKE, Zagreb, OIB: 52634238587, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 23. ožujka 2026. u nazočnosti punomoćnika tužitelja Mire Marinovića, odvjetnika i punomoćnice tuženika Nine Žečić, više savjetnice u OGDO U Zagrebu, sukladno odredbi čl. 335 st. 4 Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 - Odluka Ustavnog suda RH, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 - Odluka Ustavnog suda RH, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, dalje u tekstu: ZPP), dana 7. svibnja 2026. objavio je i

p r e s u d i o j e

I/ Nalaže se tuženiku Republika Hrvatska (za Ministarstvo unutarnjih poslova), OIB: 52634238587, Zagreb, 10 000 Zagreb isplatiti tužitelju Robertu Grilecu iz Krapine, Bobovje58, OIB: 37545056511 s osnova razlike naknade troškova za prijevoz iznos od 407,33 eura, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom, koje teku:

- na iznos od 12,21 EUR od 08.08.2018. godine pa do isplate,
- na iznos od 26,54 EUR od 07.09.2018. godine pa do isplate,
- na iznos od 18,58 EUR od 09.10.2018. godine pa do isplate,
- na iznos od 10,60 EUR od 08.11.2018. godine pa do isplate,
- na iznos od 13,01 EUR od 07.12.2018. godine pa do isplate,
- na iznos od 15,40 EUR od 08.01.2019. godine pa do isplate,
- na iznos od 12,21 EUR od 07.02.2019. godine pa do isplate,
- na iznos od 13,80 EUR od 07.03.2019. godine pa do isplate,
- na iznos od 17,78 EUR od 08.04.2019. godine pa do isplate,
- na iznos od 13,01 EUR od 08.05.2019. godine pa do isplate,
- na iznos od 12,21 EUR od 07.06.2019. godine pa do isplate,
- na iznos od 15,40 EUR od 08.07.2019. godine pa do isplate,
- na iznos od 11,41 EUR od 08.08.2019. godine pa do isplate,
- na iznos od 28,14 EUR od 09.09.2019. godine pa do isplate,
- na iznos od 16,99 EUR od 07.10.2019. godine pa do isplate,
- na iznos od 12,21 EUR od 08.11.2019. godine pa do isplate,
- na iznos od 13,80 EUR od 09.12.2019. godine pa do isplate,

- na iznos od 14,60 EUR od 08.01.2020. godine pa do isplate,
- na iznos od 12,21 EUR od 07.02.2020. godine pa do isplate,
- na iznos od 15,40 EUR od 09.03.2020. godine pa do isplate,
- na iznos od 16,86 EUR od 08.04.2020. godine pa do isplate,
- na iznos od 13,01 EUR od 08.05.2020. godine pa do isplate,
- na iznos od 18,58 EUR od 08.06.2020. godine pa do isplate,
- na iznos od 14,60 EUR od 07.07.2020. godine pa do isplate,
- na iznos od 24,95 EUR od 07.08.2020. godine pa do isplate,
- na iznos od 13,80 EUR od 07.09.2020. godine pa do isplate, po stopi koje se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 postotna poena, a sve to u roku od 15 dana.

II/ Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove ovog parničnog postupka u iznosu od 1.312,50 eura sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana 7. svibnja 2026. pa do isplate, po stopi koje se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 postotna poena, roku od 15 dana.

III/ Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 187,50 eura, sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana 7. svibnja 2026. pa do isplate, po stopi koje se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 postotna poena.

Obrazloženje

1. Tužitelj Robert Grilec (dalje u tekstu: tužitelj) u tužbi od 1. srpnja 2022. navodi da je zaposlen kod tuženika REPUBLIKA HRVATSKA (dalje u tekstu: tuženik), u Ministarstvu unutarnjih poslova, Policijskoj upravi Krapinsko-zagorskoj, Službi kriminalističke policije, Odjela za obradu kriminaliteta. Tužitelj navodi da ima pravo na naknadu troškova prijevoza dolaska na posao i odlaska s posla prema odredbi čl. 53 Kolektivnog ugovora za službenike i namještenike. Pravo tužitelja na naknadu troška prijevoza ovisi o udaljenosti mjesta prebivališta i (ne)postojanju organiziranog javnog prijevoza. Tužiteljevo mjesto prebivališta nalazi se na adresi Bobovje 58, Krapina, a mjesto rada u Zaboku. Tužitelju je u periodu od 30. lipnja 2018. pa do 1. rujna 2020. isplaćivana naknada troškova prijevoza u visini cijene mjesečne karte javnog prijevoznika "Presečki grupa" d.o.o., a sve na temelju rješenja tuženika od 23. veljače 2018. U utuženom periodu od 1. srpnja 2018. pa do 31. kolovoza 2020. tužitelju je na ime naknade troškova prijevoza isplaćivan iznos od 1,00 kune po prijeđenom kilometru i to na temelju rješenja tuženika od 13. srpnja 2018., protiv kojeg je tužitelj pravodobno uložio zahtjev za zaštitu prava, kojeg je tuženik odbio kao neosnovan. Iz obrazloženja rješenja tuženika proizlazi da je tuženik zaključio kako u odnosu na mjesto prebivališta tužitelja nema organiziran javni prijevoz, iako to nije istina, jer tužitelj do stajališta autobusa ima svega 747 metara, a za relaciju Krapina – Zabok postoji organiziran javni prijevoz. Tužiteljevo mjesto prebivališta spada u Grad Krapinu, i za tu relaciju postoji organiziran javni prijevoz. Stoga tužitelj potražuje za

razdoblje od 1. srpnja 2018. pa do 31. kolovoza 2020. razliku naknade troška prijevoza u ukupnom iznosu od 407,33 eura sve uvećano za zakonske zatezne kamate, kako je to navedeno pod toč. I/ izrijeke.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da u spornom razdoblju postoji pravomoćno rješenje tuženika o isplati naknade troškova prijevoza koje je u cijelosti poštivano i prema kojem je tužitelju isplaćivana naknada troška prijevoza. Tuženik ističe da je 1. listopada 2020. doneseno novo rješenje o pravu na naknadu troškova prijevoza protiv kojeg tužitelj nije uložio zahtjev za zaštitu prava, što znači da nema pravo na podnošenje tužbe sudu, sve sukladno odredbi čl. 133 Zakona o radu. Slijedom navedenog, tuženik predlaže odbiti tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti.

3. U postupku su izvedeni slijedeći dokazi: izvršen je uvid u Odluku o pravu na naknadu troškova prijevoza od 13. srpnja 2018. (str. 12-13 spisa), u očitovanje tuženika (str. 14-15, 18 spisa), u odluku tuženika o odbijanju zahtjeva za zaštitu prava (str. 16-17 spisa), u rješenje tuženika od 23. veljače 2018. (str. 19-20 spisa), u zahtjev za zaštitu prava (str. 21-22 spisa), u zahtjev za mirno rješenje spora (str. 23-27 spisa), u izvadak iz voznog reda (str. 49-51, 54-62 spisa), u ispis e-mail poruka (str. 52 spisa), u obračunske liste (str. 63-65 spisa), u Opće uvjete prijevoza Presečki grupe (str. 66-80 spisa), u Odluku o pravu na naknadu troška prijevoza od 29. srpnja 2021. (str. 81-82 spisa), u Potvrdu o cijeni karte Presečki grupe d.o.o. (str. 101 spisa), u izračun tuženika (str. 113 spisa), te je izveden dokaz saslušanjem tužitelja kao parnične stranke (str. 85-86 spisa).

4. Slijedom svih izvedenih dokaza utvrđeno je da je tužiteljev zahtjev u cijelosti osnovan iz slijedećih razloga.

5. Očitujući se na navode iz odgovora na tužbu tužitelj u svom podnesku od 8. ožujka 2023. ističe da nisu osnovani navodi tuženika kako tužitelj nije ustao sa zahtjevom za zaštitu prava protiv rješenja od 1. listopada 2020. budući da je tim rješenjem tužitelju ponovno priznata naknada prijevoznih troškova prema visini cijene mjesečne karte prijevoznika Presečki grupa d.o.o., pa tužitelj nije imao nikakvog razloga ustati sa zahtjevom za zaštitu prava protiv rješenja koje je za njega povoljno. Isto tako tužitelj ukazuje na odredbu čl. 133. st. 3 Zakona o radu prema kojoj zaštitu povrijeđenog prava pred sudom može ostvariti radnik i bez podnošenja zahtjeva za zaštitu prava ako se radi o novčanom potraživanju, što je ovdje slučaj. Stoga, tužitelj predlaže prihvatiti tužbeni zahtjev u cijelosti, a prigovore tuženika odbiti kao neosnovane.

6. Uvidom u spis je utvrđeno da je tužitelj prethodno podnošenju tužbe podnio tuženiku zahtjev za mirno rješenje spora dana 25. ožujka 2021., čime je utvrđeno da je tužba dopuštena u smislu odredbe čl. 186.a ZPP-a.

7. Nadalje, budući da tužitelj tužbom potražuje isplatu novčanog potraživanja, za dopuštenost iste nije nužno podnošenje zahtjeva za zaštitu prava, sve sukladno odredbi čl. 133. st. 3 Zakona o radu (Narodne novine broj: 93/14, 127/17, dalje u tekstu: ZR).

8. Predmet spora ja zahtjev tužitelja za isplatu razlike troška prijevoza za period od 1. srpnja 2018. pa do 31. kolovoza 2020. u kojem je tužitelju isplaćivana naknada u visini od 1,00 kune za prijeđeni kilometar, a tužitelj potražuje isplatu prema visini

cijene karte organiziranog prijevoza, budući da za to ispunjava uvjete prema odredbi čl. 53 Kolektivnog ugovora.

9. Sukladno odredbi 53. st. 1 Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike (Narodne novine broj : 112/17, 12/18, 2/19, 119/19, 66/20, dalje u tekstu: KU) državni službenik i namještenik ima pravo na naknadu troškova prijevoza dolaska na posao i odlaska s posla pod uvjetom da je udaljenost od njegovog prebivališta, odnosno boravišta do mjesta rada najmanje dva kilometra. Prema odredbi čl. 53. st. 7 KU ako je od prebivališta odnosno boravišta državnog službenika i namještenika do mjesta rada organiziran javni prijevoz, državni službenik i namještenik ima pravo na naknadu troška godišnje karte, ako postoji mogućnost kupnje godišnje karte, mjesečne karte ako ne postoji mogućnost kupnje godišnje karte, odnosno pojedinačne karte ako ne postoji mogućnost kupnje godišnje ili mjesečne karte. Nadalje, prema odredbi čl. 53. st. 8 KU pod organiziranim javnim prijevozom smatra se mjesni i međumjesni prijevoz koji se međusobno ne isključuju, a koji državnom službeniku i namješteniku omogućuju redoviti dolazak na posao i povratak s posla. Prema odredbi čl. 53. st. 10 KU u slučaju postojanja organiziranog javnog prijevoza kojeg državni službenik i namještenik ne koristi, ostvarit će pravo na naknadu troškova prijevoza, koja će se za svaki pojedini mjesec isplaćivati u visini 1/12 cijene godišnje karte ako postoji mogućnost kupnje godišnje karte, odnosno u visini mjesečne karte ako ne postoji mogućnost kupnje godišnje karte, ili pojedinačne karte, ako ne postoji mogućnost kupnje godišnje ili mjesečne karte. Odredba čl. 53. st. 12 KU predviđena je za slučaj kada od mjesta prebivališta do mjesta rad nema organiziran javni prijevoz, u kojem slučaju državni službenik ima pravo na naknadu troška prijevoza u visini od 1,00 kuna po prijeđenom kilometru.

10. Među strankama nije sporno, a ujedno proizlazi iz Rješenja tuženika od 23. veljače 2018. (str. 19-20 spisa), da je tužitelju koji prebiva na adresi Bobovje 58. Krapina, priznato pravo na naknadu troška prijevoza u visini cijene mjesečne karte na relaciji Krapina- Zabok i obrnuto u organizaciji prijevoznika Presečki grupa.

11. Nadalje, iz Odluke tuženika od 13. srpnja 2019. proizlazi da je tužitelju priznato pravo na naknadu troška prijevoza u visini od 1,00 kune po prijeđenom kilometru. Iz obrazloženja rješenja proizlazi kako je tuženik utvrdio da ne postoji organizirani prijevoz na relaciji Bobovje – Zabok, te da se stoga na tužitelja u pogledu naknade troškova prijevoza primjenjuje odredba čl. 53. st. 12. KU.

12. Iz spisa dalje proizlazi da je tužitelj protiv navedenog rješenja uložio zahtjev za zaštitu prava, koji je odbijen odlukom Ministra unutarnjih poslova od 4. rujna 2018. U obrazloženju navedene odluke se ponovno ističe kako je Bobovje posebno naselje u gradu Krapini, te kako na relaciji Bobovje – Zabok nema organiziranog javnog prijevoza.

13. Iz tužiteljevog zahtjeva za zaštitu prava, kao i tužbe, proizlazi da tužitelj ima na udaljenosti od 747 metara autobusnu stanicu, a da Bobovje u stvari predstavlja kvart u gradu Krapini, za koji nema potrebe organiziranja prijevoza do grada Krapine, jer se nalazi na udaljenosti od oko 1200 metara od centra grada.

14. Nadalje, uvidom u odluku tuženika od 29. srpnja 2021., koja se ne odnosi na utuženo razdoblje, je utvrđeno da je za period od 1. srpnja 2021. pa nadalje tužitelju

priznato pravo na naknadu troška prijevoza u visini cijene pojedinačne karte Presečki grupe za dolazak na posao, te u visini 1/12 godišnje karte Hrvatske željeznice d.o.o. za povratak s posla.

15. Također, iz odluke tuženika od 1. listopada 2020. proizlazi da je tužitelju, počevši od 1. rujna 2020. priznato pravo na naknadu troška prijevoza u visini cijene mjesečne karte prijevoznika Presečki grupa d.o.o. Iz obrazloženja navedene odluke proizlazi da je sukladno tumačenju odredbi KU utvrđeno da službenik koji za dolazak na posao i s posla može koristiti javni prijevoz organiziran sa stanice javnog prijevoza koja je na udaljenosti manjoj od 2 km, ima organiziran javni prijevoz i pravo na naknadu u visini karte tog prijevoznika, pod uvjetom da vozni red omogućuje službeniku pravodobni dolazak na posao i odlazak s posla.

16. Tužitelj u svom iskazu navodi da je u periodu od kolovoza 2018. do kolovoza 2020. imao pravo na naknadu troška prijevoza u visini cijene autobusne karte. Radi kao vođa službe krim policije i radno vrijeme tužitelja je od 7 do 15, makar radi potrebe službe često dolazi i ranije na posao i ostaje duže, po potrebi dolazi i subotom i nedjeljom, ukoliko je u pitanju teži slučaj. S obzirom na poziciju tužitelja on ne može biti vezan uz jednu vrstu prijevoza, tako da se sukladno potrebama posla prijevoz kombinira. Prema kolektivnom ugovoru imali su pravo birati vrstu prijevoza koja će se isplaćivati za što su potpisivali izjave. Tužitelj stanuje u naselju Bobovje i ima 747m do autobusne stanice. I drugi kolege iz grada Krapine koji su udaljeniji od stanice su također imali pravo na isplatu autobusne mjesečne karte. Tužitelj nije imao pravo na tu naknadu jer je prema stavu poslodavca u naselju koje spada u Krapinu. Kasnije je komisija za tumačenje odredaba KU utvrdila da ima pravo na prijevoz prema cijeni mjesečne autobusne karte. Trenutačno se isplaćuje naknada koja je povoljnija za poslodavca i to kombinacija cijene.

17. Budući da među strankama nije sporna činjenica da je tužitelj čitavo vrijeme prebivao na istoj adresi (Bobovje 58) te je prelazio istu udaljenost do posla (Krapina-Zabok), tužitelju pripada pravo na naknadu troška prijevoza sukladno odredbi čl. 53 st 10 KU. Među strankama nije sporno, a ujedno proizlazi iz navoda tužitelja da je tužiteljevo prebivalište udaljeno svega 747 metara do autobusne stanice, te da Bobovje predstavlja naselje u sastavu grada Krapine, za koje ne postoji organiziran prijevoz, jer za to nema potrebe (udaljeno svega 1200 metara od centra Krapine). Ujedno je utvrđeno da je tužitelju i prije i nakon utuženog razdoblja priznato pravo na naknadu troška prijevoza sukladno odredbi čl. 53. st. 10 KU, te da se kod tužitelja u pogledu prebivališta odnosno radnog mjesta nije ništa mijenjalo.

18. Stoga je sud utvrdio da tužitelj ima pravo na naknadu troškova prijevoza prema odredbi čl. 53. st. 10 KU i za utuženo razdoblje, budući da se u tom periodu po pitanju prebivališta, odnosno postojanja organiziranog prijevoza nije ništa promijenilo, u odnosu na period prije i nakon utuženog razdoblja, za koje je tužitelju priznato pravo na naknadu troškova prijevoza prema čl. 53. st. 10 KU.

19. Odluka o isplati zakonske zatezne kamate donesena je sukladno odredbi čl. 29. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23) koja propisuje da dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, pored glavnice, i zatezne kamate, a stopa

zatezne kamate određena je sukladno odredbi čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima koja je propisana za ostale odnose.

20. Odluka o troškovima parničnog postupka donesena je sukladno odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a, koja propisuje da stranka koja u cijelosti izgubi parnicu je dužna protivnoj stranci i njenom umješraču naknaditi troškove izazvane vođenjem postupka. Visina troška tužitelja određena je sukladno odredbama važeće Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj: 138/23, 107/25, dalje u tekstu: Tarifa) budući da je tužitelj zastupan po odvjetniku.

21. Trošak tužitelja odnosi se na trošak za sastav zahtjeva za mirno rješenje spora u iznosu od 100,00 eura (Tbr. 32), za sastav tužbe u iznosu od 100,00 eura (Tbr. 7/1), za sastav tri obrazložena podneska od 8. ožujka 2023., 9. prosinca 2024. i 27. studenoga 2025. u iznosu od 100,00 eura za svaki podnesak (Tbr. 8/1), za zastupanje na pet ročišta iznos od 100,00 eura za svako ročište (Tbr. 9/1), te za pristup ročištu za objavu presude iznos od 50,00 eura (Tbr. 9/3), što ukupno iznosi 1.050,00 eura, kojem iznosu valja pridodati iznos od 262,50 eura na ime 25% PDV-a (Tbr. 46), što sveukupno iznosi 1.312,50 eura koji trošak je tuženik dužan naknaditi tužitelju.

22. Nije osnovan zahtjev tužitelja za naknadu troška koji se odnosi na trošak sastava podnesaka od 29. svibnja 2025. u iznosu od 100,00 eura uvećano za PDV, budući da trošak tog podneska, s obzirom na njegov sadržaj i sadržaj ostalih podnesaka, nije bio potreban za vođenje ove parnice, u smislu odredbe čl. 155 ZPP-a. Ujedno je tužitelju za pristup ročištu za objavu presude priznat trošak prema odredbi Tbr. 9/3 Tarife u visini od 50% nagrade iz Tbr. 7/1 Tarife.

23. Odluka o kamati na parnični trošak donesena je sukladno odredbi čl. 151. st. 3. ZPP-a koja propisuje da parnični troškovi obuhvaćaju i zatezne kamate od dana donošenja odluke kojom je naloženo plaćanje troškova postupka.

U Zagrebu, 7. svibnja 2026.

Sutkinja:
Ida Vrančić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana računajući od dana objave ove presude. Žalba se podnosi putem ovog suda u četiri primjerka, a o istoj odlučuje županijski sud.

DNA:

1. pun. tužitelja
2. tuženik po OGDO

Broj zapisa: **9-30887-a7757**

Kontrolni broj: **06d97-16117-a6a06**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.